

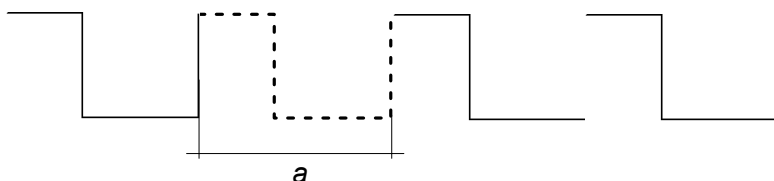
Projekt nr C.6.7

Stany stacjonarne cząstki w potencjale o symetrii translacyjnej

Wprowadzenie

Cząstka porusza się w jednowymiarowym kryształ, to jest w jednowymiarowej przestrzeni, w której określony jest potencjał o symetrii translacyjnej $V(x+a)=V(x)$, gdzie a jest stałą sieci kryształu (patrz rysunek)

Równanie własne hamiltonianu cząstki ma postać

Rys. 1. Potencjał o symetrii translacyjnej, linią przerywaną zaznaczono potencjał w pojedynczej komórce elementarnej, a jest stałą sieci.

$$\left[-\frac{1}{2} \frac{d^2}{dx^2} + V(x) \right] \psi(x) = E\psi(x). \quad (1)$$

Zgodnie z twierdzeniem Blocha funkcje własne (1) można przedstawić w postaci

$$\psi_{k,n}(x) = \exp(ikx)u_{k,n}(x), \quad (2)$$

gdzie $u_{k,n}$, tzw. *czynnik Blocha*, jest funkcją okresową o okresie a

$$u_{k,n}(x+a) = u_{k,n}(x), \quad (3)$$

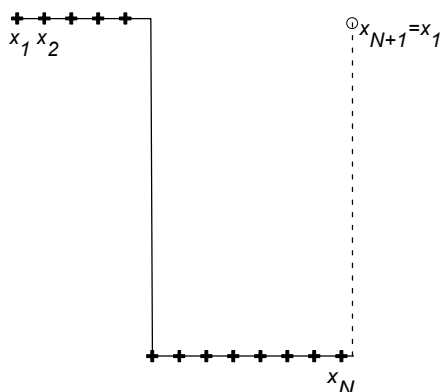
k jest wektorem falowym a n numeruje stany dla danego k względem ich energii. Liczbę kwantową n będziemy nazywać *numerem pasma*. Załóżmy, że kryształ składa się z M identycznych komórek elementarnych. Narzucenie periodycznego warunku brzegowego dla kryształu

$$\psi_{k,n}(x+Ma) = \psi_{k,n}(x) \quad (4)$$

prowadzi do kwantyzacji wektora falowego $k = \frac{2\pi}{Ma}l$, gdzie l jest liczbą całkowitą która w zasadzie jest dowolna, my jednak będziemy ją wybierać z domkniętego przedziału $[-M/2, M/2]$. W ten sposób wektor falowy k będzie leżał w tzw. *pierwszej strefie Brillouina* $[-\pi/a, \pi/a]$ (dla innych wartości l dostaniemy i tak jedno z rozwiązań z pierwszej strefy Brillouina). Wstawiając (2) do (1) otrzymujemy równanie Schroedingera dla czynnika Blocha

$$\left[-\frac{1}{2} \frac{d^2}{dx^2} - ik \frac{d}{dx} + V(x) + \frac{1}{2} k^2 \right] u_{k,n}(x) = E_{k,n} u_{k,n}(x). \quad (5)$$

Równanie (5) należy rozwiązać w pojedynczej komórce elementarnej przy narzuceniu periodycznego warunku brzegowego na czynnik Blocha (3). W pojedynczej komórce elementarnej rozpinamy siatkę N punktów o współrzędnych $x_j = (j-1)dx$, gdzie $dx = a/(N-1)$, a $j=1,2,\dots,N$. Przez V_j oznaczamy $V(x_j)$.

Rys. 2 Potencjał i siatka punktów w pojedynczej komórce elementarnej oraz periodyczny warunek brzegowy.

Periodyczne warunki dla czynnika Blocha wprowadzimy identyfikując punkt o numerze $N+1$ z punktem pierwszym (por. Rys. 2). Wartość czynnika Blocha w punkcie x_j oznaczmy przez $u_{k,n,j}$, w skrócie przez u_j . Zastępując pochodne w równaniu (5) przez ilorazy różnicowe ($\frac{d^2u}{dx^2} = \frac{u_{j+1} + u_{j-1} - 2u_j}{dx^2}$, $\frac{du}{dx} = \frac{u_{j+1} - u_{j-1}}{2dx}$) dostajemy równanie różnicowe

$$bu_{j-1} + c_j u_j + b^* u_{j+1} = Eu_j, \quad (6)$$

gdzie $b = \left(-\frac{1}{2dx^2} + \frac{ik}{dx} \right)$ oraz $c_j = \left(\frac{1}{dx^2} + V_j + \frac{1}{2}k^2 \right)$.

Równanie (6) z warunkiem brzegowym (3) można przedstawić w formie macierzowego równania własnego

$$\mathbf{H}\mathbf{u} = E\mathbf{u}, \quad (7)$$

gdzie \mathbf{H} jest hermitowską macierzą Hamiltona o rozmiarze N na N , która posiada elementy niezerowe jedynie w \mathbf{H}_{IN} , \mathbf{H}_{NI} , oraz na diagonalu, pod- i naddiagonalu. Niezerowe elementy macierzowe \mathbf{H} są następujące $\mathbf{H}_{jj} = c_j$, $\mathbf{H}_{j(j+1)} = b^*$, $\mathbf{H}_{(j+1)j} = b$, $\mathbf{H}_{IN} = b$, $\mathbf{H}_{NI} = b^*$. Rozwiązanie równania (7) dla danego k da N wartości własnych energii, z których każda przynależć będzie do innego pasma. Dla każdej wartości własnej energii dostaniemy wektor wartości czynnika Blocha $u_{k,n}$ w węzłach siatki.

Zadania do wykonania

Przyjąć stałą sieci $a=2$, oraz $M=10$ lub 20 . Przyjąć potencjał $V(x)$ w formie układu studni i barier, przedstawionej na rysunkach 1 i 2. Niech $\frac{3}{4}$ długości komórki elementarnej przypada na studnię, a reszta na barierę. Niech wartość potencjału w studni będzie równa 0, a wysokość bariery oznaczmy przez W .

- 1) Przygotować program rysujący osiem najniższych pasm, czyli widmo energii równania (7) w funkcji k dla k z pierwszej strefy Brillouina.
- 2) Z badać dla jak dużego N wyniki przestają zależeć od liczby oczek siatki.
- 3) Z badać krzywiznę pasm i szerokość przerw energetycznych w funkcji W , dla kilku wartości W z przedziału od 0 do 300.
- 4) Sprawdzić periodyczność czynnika Blocha. Jak wygląda gęstość prawdopodobieństwa związana z funkcją falowa (4) dla różnych pasm?
- 5) Jak się ona zmienia w ramach jednego pasma. Jak zmiany te zależą od W ?

Literatura

C. Kittel, Wstęp do fizyki ciała stałego